

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies
Distribvtis**

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Severus C. 15. Februarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

manus dedit. Non incruenta tamen victoria SIGEFRIDO fuit. Cæsi tres nepotes mœrore temporarunt triumphum. Cæterum dum ponè stagnum obambulat, tergemini lumen videt; hoc indice urnam; in urnâ capita tergmina. Hic vero vindictam clamanti SIGEFRIDO, vindicabit, è capitibus unum respondit. Mox altero quando nam? rōganti, tertium caput, *in filios filiorum*, subjecit. Hi aliisque prodigiis illustris SIGEFRIDVS tumulum accepit in templo, quod Vexione Angelorū jussi exædificarat. Nunc inter Anglos Angelosq; quārū rarum commercium? quām magnum, ô Mag⁹ Gregori, discrimen? Ex Vit. Aquilon. Ioan. Vastovii.

Gemina dulcedo suavitatis exuberat in pectore Domini JESV, longanimitas videlicet in expectando, egredionando facilitas: ad hoc autem diu suspendit sententiam ultionis à contemnente, ut quandoque gratiam missionis prestat in pœnitente. S.Bern.ser.9.sup.Cam

S. SEVERUS. C. 15. Februarii.

Est quod in Sacerdote SEVERO speculentur non animarum, sed rem suam qui curant. Sacram ædem, & in hâc, ne Marianum fuisse dubtes, VIRGINIS aram curabat SEVERVS, vitæ ingratitudine, & miraculis multum illustris. Forte p̄tandis vitibus insistebat, cùm supervenit, qui grum, nescio quem, opem efflagitare ultimā nūtiat: cæterū sacris munitum non abhorrere ultimā luctā. Respondet SEVERVS, & affutum se illico spondet. Ut tamen operi finem imponit (per pauxillum supererat) moram aliquantulam facit. Inde celeri gressu dum ad morituru[m] contendit, ecce mortuum audit. Hic enim verò palam SEVERVS se incusare, vincām suam ut cu-

16. F.
ret,
rem
latro
prec
fur
infel
fuiss
laci
set,
has
illi,
voc
infe
sunt

T
non p
dare
est et
redir

S. N.

N
Fuit
cerd
cere
præ
CEP
maj
cien
tern
tene
Ant
inv

16.Feb. VITÆ SANCTORVM.

99

ret, Domini vineam neglexisse, morte crudeliorē se fuisse: illam corpus peremisse, sese animi latronem esse. Igitur funeri affusus non prius à precibus lacrimisque, quām à morte defunctus surrexit. Et narravit hic jam se ad ignea & tenebris infesta loca abductum pœnas ultimas daturum fuisse, nisi Ephebus intercessisset candore insignis, lacrimisque donatum SEVERI tantisper nuntiasset, dum noxas animi expiaret. Expiavit igitur has, & septimo post die felicius obiit. Quid hīc illi, quos morituri non ē vineā, sed vini tabernā vocant, & sāpē heu! frustra vocant, qui tamen ab inferis revocare animos non possunt, sequi possunt? Ex Dialog. S. Greg. l. 1. c. 12.

Totus mundus ad unius animæ pretium estimari non potest; non enim pro toto mundo Deus animam suam dare voluit, quam pro anima humana dedit: sublimius est ergo animæ pretium, que non nisi sanguine Christi redimi potuit. S.Bern.l.Med.

S. NICEPHORUS MART. 16.Februarii.

NICEPHORVM Martyrem dicimus. Si iræ non cedis, Lector, martyrem alterum te dicimus. Fuit NICEPHORO familiaritas cum Sapritio Sacerdote à teneris contracta. Ea cum pueris crescere, adolescere cum adolescentibus visa, demum præter spem omnium in fatale odium vertit. NICEPHORVS quōd minus fellis animo gerebat, & majestati Sacerdotum oppidò faveret, de resarcendâ amicitiâ cogitare, eaqué super re per internuntios agere. Sed aures Sapritii ira obfessas tenebat. Interea gravis in Christianos tempestas Antiochiae exorta turbine suo etiam Sapritium involvit. Nihil tamen in tormentis, aut dixit, aut

E. 2